

Hensyn til. Contoirpersonalet vil det findes, at Contoirchefen lønnes med 1400 Rd., Bogholderen, der har et meget ansvarfuldt Embede, med 1000 Rd. osv. Det er sandelig saa tarveligt som muligt. Skulde dette store, vigtige Anliggende gaae over i private Hænder, vilde det koste mange Gange Mere. Jeg maa dernæst gjøre opmærksom paa, hvad der ogsaa fra andre Sider er fremhævet, at den offentlige Credit ikke taaler, at et saadant vigtigt Anliggende bliver unddraget den Bemyndelse, hvorunder det hidtil har befundet sig saa vel. Det har glædet mig meget, at den høitærede Justitsminister har udtalt sig paa den Maade, han har gjort, om det Duffelige i, at dette Anliggende vedbliver at henhøre under Regjeringen, og man maa lægge saamegen mere Vægt derpaa, som man kan tænke sig, at en Minister helst vilde undgaae det Arbejde og det Ansvar, som er forbundet med at have Overbestyrelsen over et saa bethdeligt Anliggende. Jeg kan derfor ikke Andet end fraraade det høitærede Thing at gaae ind paa hele denne Forandring, og maa ganske slutte mig til Mindretallet i Udvalget om, at man skal blive staaende derved, ikke at vedtage Regjeringens Forslag. Forøvrigt skal jeg ikke undlade at bemærke, at denne Form for en Lov forekommer mig at være meget uheldig; skulde man nogensinde gjøre den Forandring, som her er tilfattet, saa forekommer det mig, at vi maatte have en Lov, som ligefrem anordnede, hvorledes denne Overgang skulde finde Sted, og hvilke Rettigheder det nye Selskab skulde være forsynet med.

Alberti: Det er vistnok vanskeligt at sige, hvorhen Lovforslaget kunde føre, hvis det blev vedtaget i den Skikkelse, hvori det er kommet

fra Landstthinget; jeg er enig med Udvalgets Fleertal i, at det er tilbøjet ved Ordene, hvortil dette Forslag kunde føre; men jeg vil ikke anfille nogen Undersøgelse om; hvorvidt Landstthingets Forslag i, og for sig er godt eller ikke. Det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet, har noget Tilstalende for mig, fordi det gaaer i den Retning, der efter min Mening har været vedtaget som rigtig flere Gange her i Thinget. Det har meget undret mig at høre den høitærede Justitsminister udtale sig imod Fleertallets Forslag, og det er hans Udtalelse, som bringer mig til at opponere. Den ærede Minister sagde, at det laa nær og behøvede ikke videre at udvikles, at Grundene mod Udvalgets Fleertals Forslag, som gaaer ind paa at bringe det kongelige Brandforsikrings-selskab for Landbbygninger bort fra det, det nu er, være saa tydelige, at han ikke behøvede nærmere at gaae ind paa dem, og han anførte derefter, som Hovedgrund imod dette Forslag, at det gik ind paa at nivellere dette Statsinstitut, som vi kalde Landbbygningernes Brandforsikring, til at blive sat i lige Linie med de private Brandforsikringsforeninger. Dernæst henholdt han sig til en Ytring, der var udtalt af et Medlem af Udvalget (C. Petersen). Jeg maa tvertimod den ærede Minister være af den Mening, at det er et stort Gode og netop et overordentlig væsentligt Anbefalingsmoment ved Fleertallets Forslag, at det nivellerer det hidtil bestaaende Brandforsikrings-selskab for Landbbygningerne til ikke at skulle være Andet end et hvilket som helst andet Assurance-selskab. Saaledes, som Landbbygningernes Brandforsikringsforening hidtil har været, har det været halvt et Statsinstitut og halvt et privat Selskab.